

socialmedicinsk tidskrift

Fyrtiofemte årgången mars 1968 häfte 3

Allmän redaktion:

Claes-Göran Westrin, redaktör och ansvarig utgivare
Axel Gisslén, biträdande redaktör
Brita Bahrton, redaktionssekreterare

Vetenskaplig redaktion:

Ragnar Berfenstam, professor i socialmedicin, Uppsala
Per Bjurulf, professor i socialmedicin, Umeå
Olle Höök, professor i medicinsk rehabilitering, Göteborg
Gunnar Inghe, professor i socialmedicin, Stockholm
Bengt Lindegård, professor i socialmedicin, Göteborg
Gunnar Lindgren, professor i socialmedicin, Lund

Industrivägen 13, Solna. Tfn 08/83 20 83
Postadress: Fack, Stockholm 60
Postgiro 11 79

Psykokoterapi under debatt

Det är en angenäm uppgift att få presentera ett tidskriftsnummer kring ett tema som både är mycket aktuellt och något kontroversiellt. Temat psykokoterapi fyller här högt ställda anspråk.

Aktualiteten är påtaglig. De senaste åren har bjudit på en serie inlägg om behovet av ökad utbildning i psykokoterapi, kanske främst för läkare men också för andra personalkategorier. I riksdagen har krav rests på ett särskilt institut för psykokoterapeutiska studier osv.

Det kontroversiella inslaget är nästan lika markant. Det finns en viss oenighet om vad som egentligen skall menas med psykokoterapi, om vi överhuvudtaget besitter rationella metoder att utöva psykokoterapi och beträffande vilken utbildning som skall krävas av psykokoterapeuter.

De artiklar som ingår i detta nummer bär spår av en sådan oenighet, även om frågeställningarna endast blir översiktligt berörda. Det sistnämnda gäller också presentationen av stoffet i dess helhet. Det är ett så stort och komplicerat område att det här endast kan bli möjligt att ställa några centrala frågor – och försöka ge vissa snapshots beträffande svaren.

En form av enighet bör dock noteras. Det finns inga exempel på en helt nihilistisk inställning till psykokoterapiens möjligheter av den typ, som internationellt representeras av H J Eysenck. En inställning som tidigare i Sverige haft en monumental företrädare i Olof Kinberg, känd bl.a. för de bistra orden: "Ingen botas genom pratning". Om den ståndpunkten fortfarande företrädes i vårt land har det blivit av en s.k. tyst opinion. De aktiva deltagarna i vår

medicinska och samhällseliga debatt torde i stort sett alla lägga något positivt i **ordet** psykoterapi – även om var och en har sin idé hur man skall definiera detsamma.

Detta sista kan tyckas vara ytterligare ett exempel på fr.a. psykiatrikernas benägenhet för babylonisk förbistring. Men det kan också ses på ett annat sätt – uttryckt med slutorden i Bo Larssons artikel:

"Man kan kanske hoppas att tiden snart är mogen att helt ersätta frågan: 'Har psykoterapi effekt?' med en ny omformulering: Vilka effekter har vilken typ av psykoterapi på vilka patienter under vilka förhållanden?"

Det är den sistnämnda frågan vi hoppas att något kunna belysa med detta SMT-nummer.

C.G.W.

Temanumret om psykoterapi har blivit möjligt genom samarbete med Svenska psykiatriska föreningen, från vars höstmöte i Jönköping huvuddelen av artiklarna härstammar.

I numret deltar:

Bengt Berggren, överläkare, Ulleråkers sjukhus, Uppsala

Helge Brattgård, domprost, Linköping

Clarence A. Crafoord, leg. läk., Stockholm

Johan Cullberg, leg. läk., Karolinska sjukhuset, Stockholm

Stella Gruvstad, socionom, Gävle

Nils Haak, bitr. överläkare, S:t Görans sjukhus psyk. klin., Stockholm

Bo Larsson, leg. läk. Nacka

Bengt J. Lindberg, professor, Psyk. kliniken, Göteborg

Jan-Otto Ottosson, professor, Psyk. kliniken, Umeå

Olena Sennton, fil. dr, Långbro sjukhus, Älvsjö

Curt Åmark, docent, Långbro sjukhus. Älvsjö

Ur nästa nummer av Socialmedicinsk tidskrift:

Gunnar Inghe om den medicinska sociologins möjligheter

Olle Höök om en amerikansk "rehabiliteringsfabrik"

Charlotte Wallander om hur barn reagerar psykiskt på en kolonivistelse

Jan Beskow, Gunnar Borg och **Eric Sundmark** om en social, medicinsk och psykologisk studie av ögonbesvär hos skolbarn.